

Beograd,

april 2014

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

SKY IS THE LIMIT

(jednočinka)

Adresa:

alnov75@yahoo.com

Dramatis personae:

Leana, TV rediteljka/producentkinja

Sudija

Tužiteljka

Advokat odbrane

Optuženi

1.

Sudnica. S leve strane se nalaze dva stola, jedan do drugog, predvidene za odbranu- desno i tužilac-levo. U desnom uglu pozornice je sudijski sto iznad kojeg je državni grb ispod kojeg se nalazi zastava. Ispred sudijskog stola je optuženička klupa. U sredini sobe na pet stolica, u polukrugu, sede, sleva nadesno: Optuženi, Advokat, Leana, Tužiteljka i Sudija. Svi su u strogoj, sivoj odeći. Jedini detalj koji štrči je veliki medaljon s rubinom u sredini koji visi oko Leaninog vrata. Svi drže po scenario i prelistavaju.

LEANA: Hajde da prođemo još jednom. Idemo od početka pete scene.

Sudija pročisti grlo

SUDIJA: Neka svi ustanu.

Advokat krene da ustane.

SUDIJA: Ne sad, kretenu! Optuženi ustanite.

Optuženi ustane

LEANA: Sedni! Pusti sad didaskalije!

Optuženi sedne

SUDIJA: Doneli smo presudu u ime države, u ime naroda i u ime najpopularnije tv - emisije „Vi ste porota“. Imate 2578214 glasova za kriv i samo 126743 nevin. U skladu s tim izričem presudu da ste krivi za dvostruko ubistvo s predumišljajem i izričemo vam smrtnu kaznu koja će biti izvršena 28. marta. Ovlašćeno lice će vam, tačno u sedam sati ujutru, ubrizgati otrov u telo. Imate li šta da kažete?

Optuženi se strese

OPTUŽENI: Želim da kažem, pred uvaženim skupom, pred milionskim auditorijumom da se....

Pauza

LEANA: Samo polako. Ne moraš da se fokusiraš na izražajnost. Značenje reči uopšte nije bitno.

OPTUŽENI: Da, ali, to je ozbiljna izjava koja se izgovara uživo.

LEANA: Ne brini, samo gledaj u idiota.

OPTUŽENI: Pa zašto onda moram da čitam ovo kad mogu da zurim u idiota?

LEANA: Starovremeske čitače probe daju osećaj kohezivnosti participatora.

OPTUŽENI: Ovo ste maločas izmislili.

ADVOKAT: Mislim da ti kažem, kao tvoj advokat, da je u tvom najboljem interesu da slediš instrukcije naše rediteljke Leane.

OPTUŽENI: Gde bi optuženi bio bez tvojih saveta?

Tužiteljka se zacereka

TUŽITELJKA: Verovatno na slobodi.

OPTUŽENI: To treba da bude smešno, gospodice javna tužiteljko? Govorimo o čoveku koji će biti pogubljen.

TUŽITELJKA: Govorimo o čoveku koji je hladnokrvno ubio dve osobe.

LEANA: Dosta! U ovo sam uložila i profesionalni i finansijski integritet i neću dozvoliti da mi vi to sjebete!

Pauza

LEANA: A sad, optuženi kaže...

Optuženi ustaje

LEANA: Sedni!

OPTUŽENI: Lakše mi je ovako.

LEANA: Ako ti je lakše onda u redu.

OPTUŽENI: Želim da kažem, pred uvaženim skupom, pred milionskim auditorijumom da se iskreno kajem zbog svog čina. Moja prevelika vezanost...

Optuženi duboko uzdahne

OPTUŽENI: ...za mog sina učinila je od mene pravog *control freaka*. Uvek sam preterano brinuo za njegovu sigurnost i onda, kad je, svojom krivicom, moj sin započeo kavgu u poznatom noćnom klubu. Kad su mi javili da je stradao nesrećnim slučajem, ja nisam imao druge nego da reagujem onako kako sam reagovao. Kao izbezumljeni roditelj koji je izneverio svoje dete. Kao loš pedagog. Preneo sam krivicu na drugog i taj drugi je morao da plati. Bio je to momak koji je, iz nehata, ubio mog sina. Bio je to i njegov otac. Ubijajući njih ja sam, zapravo, ponovo ubio svog sina. Ubio sam i sebe, lošeg oca koji je, indirektno, kriv za sinovljevu smrt. Ja sam čovek koji je izneverio svaki intelektualni princip za koji se zalagao. Ja sam čovek koji je uzeo oružje u ruke i prolio krv. Ja sam onaj koji je, razvijajući buntovnički duh kod mog sina, izazvao ovaj događaj. I, ja sam onaj koji je kriv za sve i koji zaslužuje da bude ubijen. Zbog toga, časni sude, poštovana publiko, ja ne zaslužujem ništa do vašu mržnju i prezir. I ja potpuno zaslužujem smrtnu kaznu koja će me pravedno snaći. Ženo, čerko, oprostite mi ako ikako možete. Ja sam vas izneverio...

Optuženi baci tekst na pod

OPTUŽENI: Ovo je sranje! Ubio sam ih i ne kajem se! I da mogu ponovo opet bih ubio!

Pauza

ADVOKAT: Jel' to on sad improvizuje?

SUDIJA: Ne bih rekao.

Optuženi upre prst u Leanu

OPTUŽENI: Samo bih jedno promenio – da sam znao svoju budućnost, odvezao bih se do tvoje kuće i potrošio na tebe svu preostalu municiju!

Lean se smeje

OPTUŽENI: Smeješ se?!

LEANA: Smejem se jer šmiraš.

OPTUŽENI: Ko si ti da me vređaš?! Ti si gora od onog degenerika koji mi je ubio sina!
Zadaviću te, kučko!

Optuženi jurne ka njoj. Leana ustane i odskoči. Zgrabi i stegne medaljon. Čuje se zujanje električne struje. Optuženi pada na zemlju i trese se

TUŽITELJKA: Kako skače, ko da su mu pundravci u gaćama.

SUDIJA: Vi u ovome vidite neko bolesno zadovoljstvo.

TUŽITELJKA: A vi ne?

SUDIJA: Nikad nisam.

Leana i dalje steže svoj medaljon. Optuženi se trese

SUDIJA: Molim vas, prestanite. Ne pritiskajte više to dugme! Ubićete ga strujom!

TUŽITELJKA: Leana, nemoj, molim te. Ubićeš ga pre izricanja presude. Misli na uložene milione, Leana.

ADVOKAT: Pustite mog klijenta!

Leana prestane. Optuženi se umiri. Tiho ječi

LEANA: Cela zgrada je puna obezbeđenja, kamere sve snimaju, i plus sam ti stavila ogrlicu. A ti i dalje kidišeš kao besan pas! Cccc!

ADVOKAT: Upozorio bih vas da je optuženi slabog srca i da svako naprezanje može da ima fatalan ishod.

LEANA: Ti da čutiš! Nisam ti ja tv sudija!

ADVOKAT: Ja sam pravnik.

LEANA: TI? Ti si bezmuda ništarija!

Leana mu priđe i lopi mu šamar

LEANA. Da te ja nisam izvukla ti bi sad bi kučka nekog masovnog ubice.

ADVOKAT: Ja nisam kriminalac. Ja sam uspešan pravnik.

LEANA: Uspešan? Hoćeš da pričamo o aferi „Izodeks“? To hoćeš?

SUDIJA: Mislim da nije vreme za sukobe.

LEANA: Ko mi to kaže? Ti? Bivši policajac kojeg su preko veze ubacili u sudstvo? Dokoni penzioner koji bi umro potpuno zaboravljen da nije MOJEG kviza!

SUDIJA: Nemojte zaboraviti da sam ja karijeru započeo u pravosuđu...

LEANA: I nastavio je u policiji. Stavljao prisluškivače i uhodio ljude.

SUDIJA: Ja sam služio otadžbini.

LEANA: Slikajući političare sa švalerkama? Ti si paparaco sa značkom!

SUDIJA: Mislim,i podvući će to još jednmom, da nije vreme za sukobe.Naročito ne sad.

LEANA: Hoćeš otkaz? To hoćeš?! Ne? Eto, nema sukoba!

Tužiteljka se nasmeje. Leana joj prilazi izazovnim korakom. Šakom grabi njenu bradu. U tome ima nežnosti pomešane sa surovošću

LEANA: A da kažemo koju reč i o gospodjici tužiteljki, ovde prisutnoj. Lepotici iz gluve provincije, rođenoj u zapizdini koja je juče dobila struju. O veštoj pravnici koja je jedva završila pravni fakultet a onda napredovala u službi popušivši stotinu kurčeva i polizavši isto toliko pičaka! I sad je ovde jer je lepa i surova.I misli da će polizati i moju.

Leana je odgurne

LEANA: Nećeš! Tvoj hod do zvezda se ovde završava.Advokat, sudija, podignite ga.

ADVOKAT: Ali, možda me drmne struja.

LEANA: Podigni ga i spusti na njegovu stolicu! SAD!

Advokat i Sudija učine kako im je rečeno. Leana prilazi omamljenom Optuženom i lupi mu čušku. Optuženi se trgne

LEANA: Jel' me čuješ? Da? Poslušaj me dobro: hoću da uradiš sve onako kako smo se dogovorili.Ukoliko ne - tvoja porodica neće dobiti ni kinte od mene.

OPTUŽENI: Onda ti nećeš dobiti tvoj šou. Ćutaću kad budem trebao da kažem svoj tekst. Ili će vas psovati. Ili će povratiti od muke.

LEANA: Uradićeš onako kako ti kažem ili...

OPTUŽENI: Uradiću šta mi u tom trenutku padne na pamet ali ne i ono što tražiš od mene.

ADVOKAT: Ja bih te kao tvoj advokat savetovao..

OPTUŽENI: Prekasno si se uživeo u ulogu.

ADVOKAT: Ja sam advokat!

Optuženi se nasmeje

LEANA: Ti si se obavezao na nešto.

OPTUŽENI: Ugovor potpisani s đavolom me ne obavezuje ni na šta.

LEANA: Ne možeš ti tako sa mnom.

OPTUŽENI: Mogu.Prenos počinje za manje od sat vremena.

TUŽITELJKA: Dajte mi pet minuta da budem nasamo s njim pa ćete videti kako će promeniti iskaz!Skičaće kao prase pred klanje!

SUDIJA: Ja to ne bih savetovao.

TUŽITELJKA: Kao da je nekog briga za tvoje savete.

OPTUŽENI: Slobodno me muči! Ja sam već mrtav!

TUŽITELJKA: Kad te ja dohvatom molićeš me za smrt!

Tužiteljka jurne na Optuženog. Sudija i Advokat je zadrže. Ona se otima

LEANA: Dosta! Ja ovde donosim odluke! Svi nazad na svoja mesta!

Urade kako im je rečeno

LEANA: Optuženi, šta želiš?

OPTUŽENI: Ja imam svoje ime i prezime.

LEANA: Tvoje ime i prezime nisu sad bitni. Šta želiš?

OPTUŽENI: „Neko je rekao: Nekad sam, kao mlad, sanjao da promenim svet. Danas, kao star čovek, želim da napustim ovaj svet sa nešto preostalog dostojanstva.“

LEANA: Šta ti sad to znači?

OPTUŽENI: Izvinite. Zaboravio sam da vam reč „dostojanstvo“ ne znači ništa.

LEANA: I ne znači. Šta hoćeš?

OPTUŽENI: Scenario nije dobar.

LEANA: U tvom ugovoru ne стоји ништа о menjanju scenarija.

OPTUŽENI: Ne stoji ali želim da se oprostim od sveta svojim rečima a ne nekim glupostima koje je napisao neki idiot da bi ih ja čitao sa idiota.

LEANA: Ja sam taj idiot.

OPTUŽENI: Pa to ti kažem.

Pauza

LEANA: Pa, dobro, hajde da pokušamo.

SUDIJA: Usudio bih se da spomenem da je ovo jako riskantan potez.

TUŽITELJKA: Koga briga šta ti misliš, matori? Ti si tu da saopštiš odluku ljudi koji su glasali preko SMS poruka.

ADVOKAT: Čekajte, možda ima nešto u tome. Ovaj čovek je na korak od smrti i može da, s te letalne distance, sagleda život mnogo bolje od nas. Na kraju krajeva, ko bi bolje doživeo i proživeo ovu dramu nego moj klijent?

TUŽITELJKA: On nije tvoj klijent.

Leana pogleda na svoj ručni sat

LEANA: Pa, dobro, još ima vremena a ova scena je kratka. Hajde, reci nam, kako bi se ti obratio sudu.

Leana odlazi prema svojoj stolici. Seda u absolutnoj tišini

LEANA: I tri i dva i jedan....

Leana daje znak rukom. Optuženi ustaje s teškom mukom

OPTUŽENI: Časni sude, gledaoci. Ubio sam. Priznajem, s predumišljajem. Oduzeo sam život mladiću koji je ubio mog sina. Oduzeo sam život njegovom ocu. Ja se kajem zbog strašnog zločina koji sam počinio. Ali, želim da kažem, i pritom ne pravdam svoj postupak, da me je na užasan zločin nateralna nepravda našeg pravosudnog sistema. Kad me je telefon probudio, bilo je, sećam se tačno, 4 i 48 ujutru, neki čudan, avetinjski muški glas mi je saopštio da mog sina više nema. Zamislite da se to vama dogodi. Predivan momak, intelligentan, vaša krv. Ima...imao je dvadeset i tri godine. Njegov ubica je bio godinu dana stariji. Moj sin je ubijen u noćnom klubu, na kolenima, s jednim metkom koji je ispaljen u njegovu glavu. Niko nikad u mojoj porodici nije ubijen na tako bezočan, ponižavajući način. Mi nikad, ni pred kim, nismo klečali. Ali, moj je sin klečao. I to ga nije spasilo. A onda su sudili njegovom ubici. Sinu uglednog biznismena. Šupljem, bezobličnom biću koje nije bilo svesno užasa koji je počinilo. Sve vreme suđenja on je gledao preko ramena. Tražio je pogledom svog tatu. Preklinjao je da ga izvuče. I, tata ga je izvukao. Uz malu pomoć tima najboljih advokata. Armije potplaćenih veštaka i psihijatara. Znao

sam da će se izvući. Bilo je to, tako je rekao sudija, ubistvo iz nehata. U povišenom stanju svesti. Alkohol, kokain i još neka droga koje ne mogu da se setim. Ubica je bio nervno labilan i moj sin je, eto, imao nesreću da bude u njegovoj blizini. Zakačio ga je ramenom u prepunom noćnom klubu. I zbog toga je platio svojim životom. Ubica je dobio tri godine uslovno i išetao iz sudnice, ruku pod ruku sa svojim tatom. Oni su se osmehivali i rukovali sa iznajmljenom svetinom dok je moja čerka ridala pred televizorom u našem ledenom stanu. Moja žena nije bila svesna kriminalne presude. Ležala je, privezana kožnim remenima, u krevetu psihijatrijske klinike. Imao je taj ubica, iako zvanično lud, dovoljno pameti da priča s novinarima i obrazlaže sopstveno zlodelo. Da krivi mog sina. Lak kao pero, bez trunke kajanja. Mene niko ništa nije pitao. Bio sam za njih nevidljiv ili, ako su me neki od njih i spazili, neko koga treba zaobići. Zaboraviti. Izbrisati. Bio sam gubitnik. Kao moj sin. Kao moja čerka. Kao moja žena. Mogao sam da nesmetano odem do žardinjere ispred suda. Iz nje sam iskopao pištolj koji sam, noć ranije, tu ostavio. A onda sam, s pištoljem uz nogu i prstom na obaraču, prišao brzim korakom, odgurnuo nekog bradatog fotografa i sručio svoj gnev u ubicu mog sina i njegovog moćnog tatu. Možda je trebalo da sačekam. Da ih ponovo tužim. Da uradim bilo šta. Ali, to ne bi promenilo činjenicu da je moj sin mrtav. Žao mi je što sam ubio one koje smatram krivim za njegovu smrt – njegovog ubicu i oca koji ga je takvog podigao. Jer, i taj ubica je imao majku, kao i njegov otac. I rođake, i prijatelje, toliko mnogo ljudi kojima su smrti njega i njegovog oca donele užas i nesreću.

Optuženi sedne. Pauza. Leana ustaje. Tapše

LEANA: Divan govor! Jel' tako?

ADVOKAT: Osećajan.

SUDIJA: Nadahnut.

TUŽITELJKA: Imao bi dobar rejting ali...

LEANA: Ne zanima me tvoje „ali“. To je odličan govor. Tačan. Osećajan. Filmski i pozorišni istovremeno. Ima sve kvalitete i baš zbog toga neću dozvoliti da se emituje.

OPTUŽENI: Ja ga neću promeniti!

LEANA: To sam i mislila. Ali, želiš li da znaš zašto te neću pustiti da to kažeš? Postoje dva razloga. Jedan leži u činjenici da si, prilično direktno, napao one koji vladaju ovom zemljom.

OPTUŽENI: Ja govorim o...

LEANA: Da, ti govorиш o bogatim, moćnim ljudima koji podižu svoju decu kao neke izopačene aristokrate. Samim tim, svako ima pravo da ih ubije, jel' tako?

OPTUŽENI: Ne, nisam to rekao.

LEANA: Da, rekao si baš to. I drugi razlog, mnogo važniji od prvog je da ti nisi iskren. Ti si sto posto ubeđen da si u pravu. Tvoja osveta je opravdana i čista.

OPTUŽENI: Ja nisam to rekao.

LEANA: Šta si rekao pre neki minut? !“ Ubio sam ih i ne kajem se! I da mogu ponovo-ubio bih!“ To su tvoje reči. Tužiteljka, objasni mu.

TUŽITELJKA: Ali, direktni prenos će uskoro.

LEANA: Samo mu objasni.

TUŽITELJKA: Zar nisam već pričala o svemu. Ceo proces...

LEANA: Ne brini za to. Čula si šta je rekao. Opozvani njegove reči. Zgazi njegove tvrdnje. Hajde, mala moja ajkulice. Tamo ti je mesto. Sudija, Advokat, optuženi, znate gde ste.

Sudija, advokat i Optuženi odlaze, svako na predviđena mesta. Optuženi na optuženičku klupu, sudija na svoje mesto, advokat za klupu desno, tužiteljka za klupu levo. Leana odlazi do zida i naslanja se na njega leđima. Posmatra suđenje sa sredine scene

LEANA: I... akcija!

SUDIJA: Molim vas za tišinu. Proverite još jednom da li ste isključili svoje mobilne telefone. Jeste? Hvala. Sud zaseda. Reč ima javna tužiteljka.

Tužiteljka ustaje s osmehom

TUŽITELJKA: Optuženi, vi smatrate da je vaša osveta opravdana?

OPTUŽENI: Da.

TUŽITELJKA: I da je pravni sistem ove zemlje korumpiran?

OPTUŽENI: Da.

TUŽITELJKA: A nije vam smetalo kad ste, kao novinar našeg uglednog lista, dobili proces protiv izvesnog političara koji vas je tužio za klevetu?

OPTUŽENI: Ja sam izneo tačne podatke. Taj čovek je posle osuđen na robiju zbog bankarskih mahinacija.

TUŽITELJKA: Odgovorite na pitanje!

OPTUŽENI: Na koje pitanje?

TUŽITELJKA: Nemojte se praviti nevešti. Jeste li vi izjavili, po završetku suđenja, da je pravda trijumfovala?

OPTUŽENI: Jesam.

TUŽITELJKA: Da li to znači da vi priznajete zakon samo onda kad vam odgovara?

OPTUŽENI: Zakon i pravda nisu jedno isto.

TUŽITELJKA: Nisu? A ko onda ima pravo da uzme pravdu u svoje ruke? Vi?

OPTUŽENI: To nije pravo. To mi je nametnuto.

TUŽITELJKA: Nametnuto? Da li je održano poštено i javno suđenje zbog ubistva vašeg sina? Jeste! Da li je izrečena presuda? Jeste! Ko ste vi da dovodite u pitanje zakone ove zemlje i da delite krvavu pravdu?

OPTUŽENI: On je hladnokrvno ubio mog sina!

TUŽITELJKA: Ne, nije. Vi ste hladnokrvno ubili njega i njegovog oca.

ADVOKAT: Prigovor. Tužiteljka zamišlja da je sudija.

SUDIJA: Odbacuje se. Advokat zamišlja da je zaista advokat. Nastavite.

TUŽITELJKA: Da li je vaš pokojni sin upisao žurnalistiku?

OPTUŽENI: Kakve to veze ima bilo s čim.

TUŽITELJKA:Ponavljam: da li je vaš sin upisao žurnalistiku? SUDIJA: Odgovorite na pitanje.

OPTUŽENI:Da, jeste.

TUŽITELJKA: I nije mu išlo baš najbolje, zar ne?

OPTUŽENI:Položio je samo par ispita.

TUŽITELJKA:Par ispita za četiri godine studija.To baš i nije po uzoru na oca, zar ne?

ADVOKAT: Molim vas...

SUDIJA: Prihvata se. Jesi sad zadovoljan? Prihvata se mada nije bitno.

ADVOKAT: Kako nije?

SUDIJA: Neće uči u zapisnik.

ADVOKAT: Svejedno.

LEANA: Brže to malo!

TUŽITELJKA: I da li je tačno da je vama, profesionalno gledano, išlo loše?

OPTUŽENI: Ja sam pisao dobre članke kao i pre.

TUŽITELJKA: Da, ali u vremenu recesije, sa prepolovljenom platom. Vi više niste bili uzor svom sinu.Džeparac se istanjio a momak je želeo da bude prihvaćen. Loš student, bez ambicija, sklon alkoholu,odlazi u ekskluzivni klub s pola očeve plate u džepu.Ukradene! Vaš sin je bio lopov!

OPTUŽENI: Ćuti, kurvetino! Ćuti ili ču te zadaviti!

LEANA: Ja ti to ne bih savetovala.

Pauza.Optuženi ustaje. Blago se klati, iznuren, napred - nazad.

OPTUŽENI: Moj sin je bio dobar dečko. Imao je mane kao i svi mi ostali ali je bio je dobar dečko. Nikad nikog nije povredio u životu. Nikad se nije potukao. Kad je ubijen, njegovo celo odeljenje iz osnovne škole je došlo na sahranu. Što ne kažeš to, kurvo? Što neko od vas keš kučki,pravnika,ne kaže da je bio prelepa beba? Zar vam je Leana iščupala i ono malo srca što vam je preostalo?

Pauza

SUDIJA: Zamoliću vas da ubuduće ne pravite takve diskurse i direktno odgovarate na pitanja.Gospođice javna tužiteljka, molim vas da nastavite.

TUŽITELJKA: Pravdu spominjete, Optuženi. Vi, baš vi od svih ljudi.Da imamo više vremena pitala bih vas malo više o pravednosti prolivanja krvi nevinih ali, nemam vremena za to. A i dockan je za kajanje. Nemam pitanja ni nerava da slušam vaše reči za koje nema opravdanja. Umesto toga, ja ču časnom sudu, s obzirom da vaše mišljenje neću promeniti, saopštiti neke elementarne činjenice.Vidite, časni sude, ubistvo sina Optuženog deluje, na prvi pogled, kao brutalna egzekucija. Ali, ja tvrdim, da su prave mere preduzete, do ovog nemilog slučaja ne bi ni došlo. Dakle,Optuženi je, ponavljam još jednom, bio loš otac. Majka je, popustljiva kakva je, bila nemoćna. Ćerka, tinejdžerka, nije mogla bitnije da utiče na ishod. Jedini koji je u očima pokojnog mladića imao snagu autoriteta bio je njegov otac. Ali, taj otac je bio ogorčeni, mali novinar, sredovečan, osujećen, finansijski pa i nervno nestabilan...

ADVOKAT: Prigovor. Tužiteljka nije psihijatar pa da iznosi ovakve tvrdnje.

SUDIJA: Prihvata se i ponavljam još jednom: OVO NIJE PRAVO SUĐENJE! OLADI MALO!Nastavite!

TUŽITELJKA: Bez kompasa i uporišta u svojoj porodici i svojoj klasi, mladić je otisao na mesto na kojem će, verovao je, biti prihvaćen. Svedočenja više devojaka i barmena govore isto: pio je preko mere, nabacivao se devojkama na vulgaran način i trudio da,imitirajući zrelog muškarca, bude na „ti“ sa barmenom. Shvativši da ga bogata sredina ne prihvata, bez novca koji je potrošio

plaćajući pića neznankama, momak je, u alkoholisanom stanju, odlučio da svoju frustraciju oslobodi na nekome. Poznati sin uglednog biznismena, momak koji nije napuštao naslovne stranice naših tabloida, bio je idealna žrtva. Jurnuo je prema njemu i, tobož slučajno, zakačio ga ramenom. Odgovor je bio... Znamo kakav je bio. Uvređena strana je, želeći da demonstrira svoju nadmoć, navela momka da klekne na pod i prislonila mu pištolj uz čelo. Svako razuman u takvoj situaciji ne govori ništa i ne radi ništa dok mu naoružana osoba to ne naredi. Ali, tvrdoglav kakav je, bez smisla za realnost, sin Optuženog je napravio nagli pokret, pištolj se pomerio par milimetara uлево a prst je pritisnuo oroz.

*Optuženi jurne prema Tužiteljki. Leana pritisne dugme. Začuje se zujanje električne struje.
Optuženi padne na pod. Trese se i grči. Tužiteljka stane iznad njega*

TUŽITELJKA: Vi ste krivi za sve. Vi ste novinar. Vi ne smete da imate decu. Vaš esnaf treba da bude monaški. Vi ste se oženili i napravili decu a zbog čega? Samo da bi supruzi i potomstvu nanosili bol. Vi ne trebate da postojite! Zbog vas su se ugasila tri života a uskoro će i četvrti! Idioți!

Leana joj prilazi s leđa. Povlači je za rukav

LEANA: Nazad! Dovoljno si rekla!

TUŽITELJKA: Nisam! Imam još! Nećeš nas još ostaviti, tata!

Tužiteljka ga šutne u rebra

TUŽITELJKA: Skote!

LEANA: Nazad! Odmah! Sedni tamo ili ču te otpustiti!

TUŽITELJKA: Nećeš me otpustiti pred sam prenos!

LEANA: Neću ali posle prenosa hoću. Beži tamo!

Tužiteljka odlazi na svoje mesto.

LEANA: Sudija! Advokat! Znate proceduru!

Sudija i Advokat grabe Optuženog i odvlače ga do stola Tužiteljke koja ustaje, s gađenjem, sa svog meste. Podignu ga, s teškom mukom, na sto. Sudija mu meri pritisak

SUDIJA: Ja bih vam savetovao da otkažete emisiju. Čovek ima puls kao zadihani trkački konj!

LEANA: Jebeš tvoje savete! Izguraće ovu epizodu a posle može i da crkne.

ADVOKAT: Ali, pomislite samo na reakciju publike, na izgubljeni rejting. Da ne spominjemo pare.

LEANA: Ponekad je bolje izgubiti nešto para nego trpeti nečiji idiotizam.

Optuženi se trgne a zatim klonge

LEANA: Jel' se povratio?

Sudija ga pregleda

SUDIJA: Moraću da mu dam veštačko disanje!

ADVOKAT: Zovite lekara!

SUDIJA: Kakav lekar u šoubiznisu? Pritiskaj ovde.

Sudija i Advokat daju Optuženom veštačko disanje na smenu

TUŽITELJKA: Tačno sam znala! Ovo što si uradila je zloupotreba službenog položaja.

LEANA: Zloupotreba? Spašavala sam tebe, gusko!

TUŽITELJKA: Odvrnula si struju na najjače! I pritisnula si taster više puta a dovoljno je jednom! Videla sam! Sjebala si emisiju!

LEANA: Ništa ja nisam sjebala! Da ga ti nisi nagazila sad ga ne bi vadili iz mrtvih. A zbog čega? Zbog tvojih projekcija!

TUŽITELJKA: Ne razumem o čemu pričaš.

LEANA: On je kriv zbog toga što je tvoj otac pobegao od kuće. Jel' to?

TUŽITELJKA: A tako igramo? Pa znam i ja dosta o tebi!

LEANA: Znao je i moj pokojni asistent režije pa je otišao na „vožnju“.

Pauza. Čuju se samo Advokat i Sudija koji pokušavaju da Optuženog povrate iz mrtvih

LEANA: A ti, malena, hoćeš li i ti da odeš na „vožnju“ kao on? Dodu neki ljudi po tebe, tu, ispred studija. Malo te provozaju. Zabavite se u kolima pa onda malo svratite na jedno mesto pored reke. Fino, mirno, skrovito. Jel' želiš to?

Tužiteljka pogne glavu

TUŽITELJKA: Ne, ne želim.

Optuženi počne da se trza

SUDIJA: Koliko prstiju vidite? Da li me čujete? Optuženi?

Pauza

OPTUŽENI: Osuđeni. Ja sam Osuđeni. Ne Optuženi. Vi ste mene osudili na smrt čim su me uhapsili.

LEANA: Eto, vidite, oporavio se.

TUŽITELJKA: Ma, kovarnuo se čim melje one svoje pravedničke gluposti.

ADVOKAT: Meni izgleda prilično loše.

SUDIJA: Slažem se ali, ovo je Leanin šou. Šta vi kažete?

Leana ga zagleda

LEANA: Izgleda kao sveže podgrejan leš ali to će mu dati na autentičnosti. Kako može da izgleda čovek koji je osuđen na smrt ako ne ovako?

SUDIJA: Ja bih ipak savetovao da pomerimo snimanje. Makar dok ga doktor ne pregleda.

LEANA: Ne dolazi u obzir! I ne brinite za svoje male, bedne egzistencije! Ja ovde preuzimam odgovornost! Ja sam stvorila i ovaj šou i ovu televiziju! Ja i samo ja deset godina suvereno vladam televizijskom mrežom i ja i samo ja mogu da nekog užvisim ili unizim!

SUDIJA: A gledaoci?

LEANA: Ne postoje gledaoci! Postoje milioni SMS poruka, tvitova, lajkova, dislajkova i šerovanja! Postoje milioni nula i jedinica! Postoje skale, rejtinzi, grafikoni! Nema ljudi, matori! Ti ljudi su hodajuće kante za đubre i gutaju ono što im ja serviram! Što ogavnije – to bolje! A, uz malo sreće, ovde prisutan Optuženi će mi biti prvi!

OPTUŽENI: Šta prvi?

LEANA: Prvi osuđenik na smrt čiju ćemo egzekuciju prikazati u direktnom prenosu.

OPTUŽENI: Ne, ja ne mogu... Vi mi niste rekli.

LEANA: Pa, sad ti kažem. Odvucite ga tamo.

Sudija i Advokat grabe Optuženog i vuku ga do stolice u centralnom delu prostorije, treće sleva.

OPTUŽENI: Ja sam svojoj ženi, svojoj kćerci obećao taj novac i one će ga dobiti.

LEANA: Sve po ugovoru. Biće više nego dobro finansijski obezbeđene.

OPTUŽENI: Da. Ali ja nisam pristao na to da neko fabrikuje moju smrt.

TUŽITELJKA: Fabrikuje tvoju smrt? Jel' vi čujete ovog zlojeba?

LEANA: Čuti. Zaboravljaš da je on zvezda ovog programa a ne ti. Šta hoćeš? Reci brzo, ajde!

Tišina

LEANA: Hoćeš još novca? Nema problema. Pozvaću mog advokata da dopiše još jednu nulu.

OPTUŽENI: Ne, ne razumete. Ja ne želim novac. Želim da moja smrt bude moja privatna stvar. Bez televizijske režije. Ne želim da me čerka gleda kako izdišem izgovarajući vaše reči. Ne želim da moju nesreću neko pušta na društvenim mrežama i naplaćuje njen download.

LEANA: Pa šta ti misliš, šta su radili do sada?

OPTUŽENI: Vređali su živog čoveka a ne mrtvog.

LEANA: A to je veći greh?

OPTUŽENI: Jeste.

LEANA: A hoće li tebe, kad budeš mrtav, biti briga kako te tretiraju?

OPTUŽENI: Biće briga moju čerku.

LEANA: Kakve to veze ima? Ti si za nju ionako ubica.

ADVOKAT: Formalno, još nije.

TUŽITELJKA: O, zaveži već jednom!

SUDIJA: Mogu li ja nešto da kažem?

OPTUŽENI: Pokušajte, ali nećete promeniti moje mišljenje. Neću od sad pa nadalje reći ni jednu jedinu vašu reč!

Sudija mu priđe, sedne na stolicu i spusti ruku na njegovo rame a onda je naglo povuče

SUDIJA: Slušaj, govorim ti ovo kao otac ne kao neki tv sudija. Moj sin je, zahvaljujući svom ocu, izgubio život. Ubio sam ga. Meni su rekli da se overdozirao ali ja znam da sam ga ja ubio.

OPTUŽENI: Žao mi je ali, zašto mi to pričaš?

SUDIJA: Zato što sam mislio da nema stvari koje ne bih uradio za svoju decu. Ispostavilo se da to nije bilo tačno. Bio sam previše razuman da bih sve žrtvovao za svoje najbliže. Suluda žrtva ne znači ništa.

OPTUŽENI: Ja se nisam žrtvovao.

SUDIJA: Znam ti si se svetio. Ali, da se vratimo meni. Shvatio sam surovu istinu o sebi. Naravno, kao i uvek kad je o istini reč, prekasno. Par dana nakon što su mi javili za smrt mog sina. Znaš li šta sam shvatio? Znao sam da mali ima problem s drogama ali sam bio previše

ponosan da to sebi priznam. On je moja krv, on je bolji od toga, on je malo lud kao i svi klinci ali nije narkoman.I, vidiš, taj moj ponos ga je oterao u grob. Ti si ponosan čovek. Kao što sam i ja nekad bio. Trudiš se da izbrišeš Leanin scenario i napišeš tvoj scenario. Tvoj veliki koncept odlaska na onaj svet. Da odeš sa stilom, koliko god to bilo moguće.Ali, dragi moj, zaboravio si svoju čerku, svoju ženu. Tvojoj čerki treba dobro obrazovanje a ženi psihijatrijska nega. Razmisli, samo najbolji psihiyatри mogu isceliti njen um. Za te pare će ih ona i dobiti. Znam, njih dve će se osećati poniženim ali, s onolikim novcem, one će moći da odu bilo gde. Preuzmu bilo koji identitet. Tvoja čerka će se udati, roditi decu. Tvoja žena će, ko zna, možda naći novog muža. S novim životom, novim izazovima, tvoje poniženje će bledeti u njihovom sećanju. Ali, ono što one znaju, ono čega će se uvek sećati, biće njihov muž i otac, koji je osvetio sina i brata, koji se pobrinuo da nikad ne budu gladne i bespomoćne. I one će znati, iako će ceo svet govoriti suprotno, da si ti bio u pravu. A tebi je, kao i svakom od nas, najbitnije šta najbliži misle o nama a ne tamo neki svet.

Pauza

OPTUŽENI: U redu.

LEANA: Da?

OPTUŽENI: Dopišite nulu i potpisaču.

LEANA: Ti! Idi dole do mog advokata i reci mu da dopiše nulu u ugovor a onda trk gore!

ADVOKAT: Ja sam advokat a ne vaš potrčko.

LEANA: Marš ako ne želiš da postaneš bivši potrčko! Maaarš!

Advokat odjuri na levu stranu

LEANA: Odlično! Jel' mogu još nešto za tebe da uradim?

OPTUŽENI: Ne. Ja bih samo malo da se opružim na podu. Jako sam umoran.

LEANA: Slobodno izvoli.

OPTUŽENI se izvali na podu i sklopi oči. Leana da znak rukom Sudiji i Tužiteljki da odu do optuženičke klupe

LEANA: Svaka čast na ubedljivosti, Sudija! Dobićeš bonus za ovo.

SUDIJA: Hvala vam.

TUŽITELJKA: Tvoj sin je stvarno bio džanki?

SUDIJA: Naravno da nije. Ja nemam sina.

TUŽITELJKA: A ona priča? Bio si previše ubedljiv.

SUDIJA: Ništa posebno. Stereotip na koji ljudi padaju.

TUŽITELJKA: Da, ali kako si mogao, mislim, tako hladno da mu...

LEANA: Pusti sad našeg starog neženju.

TUŽITELJKA: Ni ženu nemaš?

SUDIJA: Ja sam se oženio službom.

TUŽITELJKA: Jesi li siguran da nisi...

LEANA: Pustite sad to! Znate li šta mi je na pameti: da lepo sad, dok je ova budala dobre volje, snimimo petu scenu.

TUŽITELJKA: Ali, još nije vreme za direktni prenos.

LEANA: Neće biti direktnog prenosa. Snimićemo ga sad pa ćemo izmontirati na brzaka.

SUDIJA: Publika će primetiti.

LEANA: Nemoj da mi mračiš, molim te! Publika će biti zabezknuta kao i uvek.

TUŽITELJKA: Ali, gubi se spontanost.

LEANA: Ovo nije spontanost, ovo je televizija! Ako želiš da improvizuješ zaposli se kao stendap komičarka! Optuženi je suviše nepouzdan da bih mogla da mu verujem.

SUDIJA: To ste u pravu. Čudan karakter.

TUŽITELJKA: Ti mu se pomalo diviš, a?

SUDIJA: Svaki lovac se divi lovini trenutak pre nego što povuče oroz.

Utrčava Advokat sa ugovorom u pet primeraka, podignutim visoko iznad glave

ADVOKAT: Evo, tu je ugovor. Baš kao što smo se i dogovorili. S jednom nulicom viška!

Optuženi se trgne. Advokat spušta papir na stolicu

ADVOKAT: Potpiši tu! Veruj mi, to je u tvom najboljem interesu.

OPTUŽENI: Da sam dobijao po pet žutih para svaki put kad si to rekao ja bih danas imao više novca nego što piše u ugovoru. Daj hemijsku!

ADVOKAT: Ta - ko! Četiri primerka idu nama a jedan ostaje tebi.

Advokat mu daje hemijsku olovku. Optuženi potpisuje. Leana tapše i daje ostalima znak glavom. Svi osim Optuženog tapšu

LEANA: Dobro, to smo sredili. A sad da krenemo sa snimanjem.

OPTUŽENI: Zar je već pet?

LEANA: Jeste.

OPTUŽENI: Kad pre?

LEANA: Prespavao si. Zar se ne sećaš?

OPTUŽENI: Ah, da.

LEANA: Svi na svoja mesta, hajde brzo. Idemo. Tako.

Leana vadi mobilni iz džepa.

LEANA: Uvedi ekipu u studio! Odmah!

Leana se povlači u senku, iza Tužiteljke i Advokata

LEANA: Vas dvoje, šta ste se udrvenili? Sklanjajte te stolice!

Tužiteljka i Advokat hitro uzimaju stolice i odnose ih

LEANA (u mobilni): Ne, rekla sam ti sto puta! Ovaj put nećemo uvoditi publiku u studio!

Potrebno je da damo čoveku malo dostojanstva! Da, dobro si me čuo! Do-sto-jan-stva!

LEANA: Jeste li sve sredili?

ADVOKAT: Jesmo.

LEANA: Sklonite scenarija sa stolova, idioti!

Sudija i Tužiteljka sklanjaju scenarija. Optuženi uzme Advokatov scenario i strpa ga u sako

LEANA: (u mobilni) Kamera? Ton? Okej. I tri i dva i jedan...

Da znak prstom. Špica, off,dinamična muzika.

GLAS(off): Dobrodošli u emisiju „Vi ste porota“ – šou istinskog zakona i demokratije koji nam je omogućila „Mambo“ kafa. Od kafe Mambo letim kao slonče Dambo!

Sudija pročisti grlo

SUDIJA: Neka svi ustanu.

Svi ustanu. NAPOMENA: Od sledeće replike do oznacenog mesta svi govore pomalo sporo jer čitaju sa „idiota“

SUDIJA: Doneli smo presudu u ime države, u ime naroda i u ime najpopularnije tv - emisije „Vi ste porota“. Imate 2578214 glasova za kriv i samo 126743 nevin. U skladu s tim, donosim presudu da ste krivi za dvostruko ubistvo s predumišljajem i izričemo vam smrtnu kaznu koja će biti izvršena 28. marta. Ovlašćeno lice će vam, tačno u sedam sati ujutru, ubrizgati otrov u telo. Imate li šta da kažete?

Optuženi se strese

OPTUŽENI: Želim da kažem, pred uvaženim skupom, pred milionskim auditorijumom da se iskreno kajem zbog svog čina. Moja prevelika vezanost...

Optuženi duboko uzdahne

OPTUŽENI: ...za mog sina učinila je od mene pravog *control freaka*. Uvek sam preterano brinuo za njegovu sigurnost i onda, kad je, svojom krivicom, moj sin započeo kavgu u poznatom noćnom klubu. Kad su mi javili da je stradao nesrećnim slučajem, ja nisam imao druge nego da reagujem onako kako sam reagovao. Kao izbezumljeni roditelj koji je izneverio svoje dete. Kao loš pedagog. Preneo sam krivicu na drugog i taj drugi je morao da plati. Bio je to momak koji je, iz nehata, ubio mog sina. Bio je to i njegov otac. Ubijajući njih ja sam, zapravo, ponovo ubio svog sina. Ubio sam i sebe, lošeg oca koji je, indirektno, kriv za sinovljevu smrt. Ja sam čovek koji je izneverio svaki intelektualni princip za koji se zalagao. Ja sam čovek koji je uzeo oružje u ruke i prolio krv. Ja sam onaj koji je, razvijajući buntovnički duh kod mog sina, izazvao ovaj događaj. I, ja sam onaj koji je kriv za sve i koji zaslužuje da bude ubijen. Zbog toga, časni sude, poštovana publiko, ja ne zaslužujem ništa do vašu mržnju i prezir. I ja potpuno zaslužujem smrtnu kaznu koja će me pravedno snaći. Ženo, čerko, oprostite mi ako ikako možete. Ja sam vas izneverio. Imate svako pravo da me se odreknete. Ne nadam se ničemu do brzog smrti.

SUDIJA: Da li odbrana ima šta da kaže?

ADVOKAT: Moj klijent je pod stresom i ne zna šta govori.

OPTUŽENI: Znam ja itekako dobro.

ADVOKAT: Ne, ne znate. Ja ču se, u ime mog klijenta, žaliti na odluku suda.

OPTUŽENI: Ne možete se žaliti ako ja ne želim.

TUŽITELJKA: Slažem se sa Optuženim.

ADVOKAT: Vi ćete osuditi sebe na smrt!

OPTUŽENI: To je moja stvar.

ADVOKAT: Ovo je nečuveno!

SUDIJA: Čuli ste Optuženog. Zakazujem egzekuciju za 28. mart! Sud se raspušta!

OPTUŽENI: Ne tako brzo!

Sudija gleda zbumjeno u pravcu Leane. Leana mu klimne glavom

ADVOKAT: Čekajte, o čemu se radi?

Optuženi zgrabi Advokata i hitro ga obori na klupu. Prinese mu olovku oku

OPTUŽENI: Hoćeš li da ti iskopam oko? Jel' to hoćeš?

ADVOKAT: Ne! Pusti me!

Optuženi ga odgurne s gađenjem. Krene prema Sudiji. Stane ispred optuženičke klupe

OPTUŽENI: Časni sude! Publikume!

Nakloni se publici

OPTUŽENI: Ja jesam kriv za dvostruko ubistvo i na mojim rukama je krv! Nije pitanje da li bih, u nekom normalnom, zaista pravednom društvu bio osuđen na deset, dvadeset godina ili doživotnu robiju. Nije pitanje ni da li bih bio zaključan u nekoj ludnici! Ja sam umro u trenutku kad sam ubio. Ono što je mnogo veće i važnije pitanje od mene i od moje bedne kože je pravda u ovoj zemlji. Ne govorim o meni koji na svoju ruku sprovodim pravdu. Govorim o...

Izvlači scenario iz sakoa a zatim ga baca na pod

OPTUŽENI: O ovome! Ovo je scenario koji predviđa do detalja šta će i kako raditi. Ja i svako ovde. Ovaj scenario nije scenario nekog zabavnog šoa. Ovaj scenario je recept za smrt. Jel' to hoćete da gledate? Delo jedne surove manipulantkinje, jednog bića koje je žensko samo po telu? Prerušene pijavice? Jedne lejdi Makbet koja je molila Boga da joj oduzme njenu ženskost samo kako bi mogla da ubija bez zazora? Ova prikaza, Leana joj je ime, je lepa, inteligentna i ambiciozna. Ali, takav je i đavo dok ga stvarno ne upoznate. Ali, ona je šupljia i bespotrebna, kao što je zlo glupo i bespotrebno. Za nju je sve zabava, film, pozorište, tv – šou. Ona je posebna vrsta obrazovanog degenerika koji se divi teatralnosti. Koji ne vidi suštinu, samo pojavu. Nije slučajno da su svi veliki zlikovci svesno ili podsvesno bili neostvareni reditelji. Javna

pogubljenja su uvek bila velike predstave. Recimo rimska inkvizicija. Pali se lomača. Sveštenici dovlače kažnjenika, traže da se pokaje. Kažnjenik se pokaje ili ne. Kaže nešto. Onako duboko, teatralno. Narod nakratko zanemi. Onda se izrekne presuda. Jeretika, uz nezaobilazno pojanje popova, spaljuju na lomači. Narod posmatra i udiše miris pečenog ljudskog mesa. I u jednom trenutku, svi okupljeni su pomalo ljudožderi. Ili giljotina za vreme Francuske Revolucije.

Vrhunac tačke je kad dželat podigne iz korpe okrvavljenu glavu pogubljenog. Da narod vidi da je to prava stvar! Narod ima pravo da sve zna, zar ne? Da sluša radijske drame sa izrežiranim Staljinovim procesima ili MakKartijevim lovom na crvene veštice. Da analizira svaki milimetar dupeta Kim Kardašijan. Ali, nisu te Leane, te pijavice koje režiraju mrtvačke spektakle, toliko bitne. Tačnije, ne bi bile da im značaj ne daju besprizorne kurve, kao što je gospođica Tužiteljica i ljudske sline kao što je moj zlosrečni Advokat. A da ne zaboravimo najveće зло ovde – Velikog Inkvizitora lično. Sudiju koji mi je pred snimanje ispričao tužnu storiju o navodnom sinu narkomanu. Zaboravio je pritom da razgovara s ljudskim bićem, s ocem. U njegovim kretnjama, glasu, u mrtvim sivim očima nije bilo ni jedne jedine emocije. Govorio je polako, smireno, s logikom. A govorio je o sinu kojeg je izgubio. Biti razuman a govoriti o takvom užasu je nerazumno. Neljudski! Ali, to nije sve! Takvi kao maločas pobrojani štakori imaju tapiju na sve. Imaju i tapije na javna pogubljenja!

Vadi ugovor iz džepa

OPTUŽENI: Približi kameru, približi. Tako, toliko košta moj život, gledaoci. A koliko košta vaš? S obzirom da niste na televiziji – ni pišljiva boba. Vi nosite vaše nevidljive negve svakog dana a ja nosim svoju ogrlicu oko vrata. Lepu, pod visokim naponom. Leana ponekad pusti malo struje kroz nju, tek da me dovede u red. Pa eto, pozivam je, nek me sada dovede u red! Nek pusti milion volti, nije me briga!

Leana vadi mobilni telefon

LEANA: Dosta je bilo! Tehnika napolje! Odmah! Svi!

Leana dolazi na scenu

OPTUŽENI: A, evo je gospođica Leana. Siva eminencija se pojavila pod lupom javnosti!

Leana pritisne dugme na medaljonu. OPTUŽENI se strese i padne

LEANA: Nema javnog prenosa, idiote! Nema ga!

OPTUŽENI: A-ali, mene su snimali.

LEANA: Dok si govorio moj scenario da.

Leana ga šutne. Prilazi stolu odbrane. Uzima hemijsku olovku. Prilazi mu i klekne pored njega.

Ostali napiuštaju svoja mesta i prilaze im

LEANA: Jesi li ovim želeo da mi iščupaš oko?

ADVOKAT: Tačnije, hteo je meni.

LEANA: Ih, što me zbole! Ja ču ti sad iščupati oko!

TUŽITELJKA: Nemoj! Ja bih prva ali nemoj.

LEANA: Misliš?

SUDIJA: To ne bi izgledalo lepo.

LEANA: Ne bi.

Leana se nagne prema OPTUŽENIU. Stane

LEANA: Da, ne bi.

Leana ustane, baci olovku Advokatu u ruke

LEANA: Vidite, imamo još deset minuta do emitovanja. I sve je u redu. Samo...

Leana vadi mobilni telefon iz džepa

LEANA: Halo? Pustite snimak sve do onog kad počne da sere. Da, to. Okej. Dobro, to smo sredili.

Leana prilazi OPTUŽENIU. Sudija stane ispred nje

SUDIJA: Molio bih te da mu ne prilazim.

LEANA: Ne boj se, neću mu ništa. Samo nešto da ga pitam.

Sudija klimne glavom i ona klekne pored OPTUŽENIA

LEANA: Zašto si to uradio? Deluješ mi kao pametan čovek.

OPTUŽENI: Pa, ja to očigledno nisam.

LEANA: Nisi, čim si ovde. Da si bio pametan sačekao bi neko vreme. Recimo dve-tri godine. Pustio ubicu tvog sina da uživa u slobodi. A onda bi iskoristio povoljan trenutak, sredio ga i pobegao u inostranstvo. A ne tako, pred stotinom svedoka, kao neki atentator.

OPTUŽENI: Hteo sam da pošaljem poruku.

LEANA: Niko nikad neće saznati ša si hteo da poručiš.

OPTUŽENI: Ako ne sazna nema veze. Ali, mislim da hoće.

LEANA: Ti si budala.

OPTUŽENI: Zavisi od toga šta je po tebi budala. Ja kad napadam napadam direktno. Ne šaljem svoje pomoćnike u „vožnju“ kao neki.

LEANA: Šta si rekao?

OPTUŽENI: Misliš da ne znam? Bio sam na granici života i smrti ali sam te i tamo čuo. Ti si ubica!

LEANA: Ja sam se samo otarasila balasta.

OPTUŽENI se naglo podigne na noge

OPTUŽENI: Ona je ubica! Ubila je svog pomoćnika režije! Ali, vi to verovatno znate!

SUDIJA: Pa, da.

ADVOKAT: Naslućivao sam.

TUŽITELJKA: Da, rekla mi je.

Pauza

LEANA: I, šta ćeš sad s tom informacijom?

OPTUŽENI: Reći ću je auditorijumu. Imaću dovoljno vremena da to kažem.

LEANA: Ti ideš na gubilište!

OPTUŽENI: Otvor će me ubiti tek nakon pet minuta. Za to vreme ću imati dovoljno vremena da kažem šta god želim i o tebi i tvom šou!

LEANA: Ne, nećeš.

OPTUŽENI: Što neću? Jer ćeš mi dopisati još jednu nulu? Uništiću te!

SUDIJA: Biće tvoja reč protiv njene. Mi sigurno nećemo svedočiti protiv Leane.

OPTUŽENI: Znam ali je i to dovoljno da ljudi posumnjaju. Zašto si ga ubila, a? Jel' ti se previše približio? Otkrio kakav si monstrum? Iščačkao neku gadnu tajnu?

LEANA: Ćuti!

OPTUŽENI: Ili ti je rekao da si ti jedno veliko ništa, a? To te je sigurno uvredilo!

LEANA: Dosta! Nećeš ti reći ništa o meni jer ću u suprotnom ubiti i tvoju ženu i tvoju čerku i tvoju majku i tvoj brata i celu porodicu do sedmog kolena!

SUDIJA: Leana, mislim da si prekardašila.

LEANA: Ne, nisam! Stvarno ću ih pobiti! Ja to mogu! Imam dovoljno para da mu zatrem celo pleme!

SUDIJA: Tako se ne igra igra, Leana!

LEANA: Ćuti, drtino! Ovo je moja igra i ja je igram po mojim pravilima!

Leana stegne šakom medaljon. OPTUŽENI se, prodrman od strujnim udara, skljoka na pod.

Počinje da se trese

SUDIJA: Držite je!

Leana se otima i rve s Tužiteljkom, Sudijom i Advokatom. Sudija joj otima medaljon iz raskrvavljenе šake. OPTUŽENI se strese još dva puta a onda se umiri.

LEANA: Sredila sam skota, sredila sam ga!

Pauza.Sudija mu priđe i prisloni prst na vrat

SUDIJA: Da, izgleda da jesi.

ADVOKAT: Mrtav je?

Sudija klimne glavom.Leana ustaje i nervozno briše krvavu šaku o odelo

LEANA: Vidi, malo sam se posekla. Ništa strašno. Dobro, da vidimo kako su uradili posao s montažom.

TUŽITELJKA: Sad smo najebali!

SUDIJA: Ne seri! Leana, šta ćemo s telom?

LEANA: Poslaću nekog iz obezbeđenja da ga se otarasi.

Leana kreće hitrim korakom nalevo.Sudija joj preseče put

SUDIJA: Ne može tako, Leana. Previše je poznat da bi ga tek tako bacili na neku deponiju.

LEANA: Pa, šta bi ti?

SUDIJA: Pusti mene. Šta bi ti?

ADVOKAT: Ja nisam bio ovde.

SUDIJA: Jesi, kao i svako od nas, tupane.Leana, šta ćemo reći javnosti?

LEANA: Dobio je srčani udar i umro.

SUDIJA: Dobro, recimo da se nekako provučeš. I, šta onda? Država neće više hteti da ti daje robijaše koji umiru pre pogubljenja.

LEANA: Ali ja, ja sam stvorila ovaj šou.

SUDIJA: Šou, od ovog trenutka, više ne postoji. To treba da ti je jasno.

LEANA: Ne postoji?! A zbog čega!?

SUDIJA: Zbog države. Zbog publike.

LEANA: Hajde, molim te. Kakva država? Kakva publika?

SUDIJA: U igri su mnogo krupniji igrači od tebe i mene.

Pauza. Leana brizne u histeričan plač

LEANA: Ne, to ne može tako! Ja sam stvorila ovaj šou – ja ću i da ga uništim! Svi vi, svi ste vi zamenljivi! Mogu da vas sve pobijem, mogu da dovedem nove ljude! Ja sve mogu! Nećete me sprečiti! Deset godina radim na ovom konceptu, deset godina! Jel' znate kako je to kad žrtvujete svoje najbolje godine, kad nema nikog da vas zagrli, poljubi kad se vratite u praznu kuću? Zarađujete brdo para a nemate kad da ga potrošite! Znate li kako je to? Ne znate! Znate li kako je kad živite u studiju, kad vam je svaki dan Dan mrmota!? Zabole vas! Ja neću dopustiti da se sruši nešto najbolje što sam ikad napravila! Ako uništite mene uništili ste i moj život! Jeste li vi toga svesni?!A?!

Pauza

SUDIJA: Leana, kao što sam ti već rekao, šou će da bude skinut.

LEANA: To ti kažeš. Ko si bre ti?!

SUDIJA: Ne kažem i ne odlučujem. Ja ti samo razumno govorim o onom što će biti. Ja znam kako oni razmišljaju.

LEANA: Ti znaš? Pa ti si penzionisani pandur.

Sudija duboko uzdahne

SUDIJA: Da, ja sam penzionisani pandur. Ali, to ne menja stanje stvari. Shvataš li da te je ovaj OPTUŽENI prevario?

LEANA: Ne, to je nemoguće! Kako me je prevario?

SUDIJA: Naveo te je da ga ubiješ jer je znao da će njegova prevremena smrt uništiti tvoju emisiju.

Pauza

LEANA:Smejaće mi se iz groba.Sdjebao me je! Ubio si me, jesli li sad srećan!?

Leana počne da jeca.Sudija joj priđe i uzme je za ramena

SUDIJA: Ovako ćemo. Ti ćeš sad otići i reći im da je dobio srčani udar.Doktor će, uz mali honorar, napisati povoljnju autopsiju. A onda ćeš skinuti šou i posvetiti se nekom drugom poslu.

LEANA: Ali, ja mogu da nađem neke druge osuđenike.

SUDIJA: Neće ti ih dati, Leana, shvati to već jednom.

Pauza

LEANA: Znam! Neće mi trebati osuđenici! Imam ideju za novi šou! U stvari, biće to stari/novi šou!

SUDIJA: Ne razumem!

LEANA: Pa da, sad mi je sve jasno! Ja ću biti OPTUŽENI! Jao, pa to je genijalno! Zamisli samo! Ja ću uživo priznati da sam ubila i svog pomoćnika režije i OPTUŽENIA! Sve ću im reći! I koga sam sve potkupila u ministarstvu pravosuđa i koga u ministarstvu policije i reći ću im ko ste ti i onaj advokatčić tamo i ona tužiteljka onde! Sve ću im reći! A onda ćete svi da se pojavitte sa mnom na optuženičkoj klupi! Postaćemo zvezde, svi mi! Možda ćemo otići u zatvor ali ćemo, kad izađemo napolje, moći dak upimo šta god želimo! Da kupimo kičmu, da kupimo čast, da kupimo mir! Da kupimo godine koje smo izgubili! Sve ćemo kupiti za te pare!A, drugari, jel' važi?!

ADVOKAT: Ja nikad nisam bio toliko gladan slave.

TUŽITELJKA: Ova je tupa ko tocilo.

SUDIJA: Ćut' tamo! Jesi li sigurna da je to tvoj novi projekat?

LEANA: Da, jesam! Televizija više ne sudi vama! Sad vi možete da sudite televiziji! Zamisli kako to zvuči! Sudija, tužiteljka, advokat i producentkinja na optuženičkoj klupi! Prava bomba! Privući ćemo najveće sponzore! Piplmetar će otići visoko u pizdu materinu! Sky is the limit! Hahahahah!

SUDIJA: Okej. Imaš moju podršku. U stvari, imaš našu podršku. Jel' tako?

TUŽITELJKA: Ja baš i ne bih.

SUDIJA: Kažem: JEL' TAKO?

TUŽITELJKA I ADVOKAT: Tako je!

SUDIJA: A sad, idi do restorana. Odmori se malo.

LEANA: Misliš?

SUDIJA: Da. Tebe je iscedilo ovo...snimanje.

LEANA: Moram u montažu.

SUDIJA: Mogu oni to i bez tebe. Oni su sjajni momci.

LEANA: Da, oni su sjajni momci. Mogu to i bez mene.

SUDIJA: Pa da, to je sitnica. Idi dole u restoran, popij kafu, razmisli o svemu pa se vidimo ovde za pola sata.

LEANA: Aha. Važi. Kafica. Bez kofeina.

SUDIJA: Naruči nešto slatko.

LEANA: Pazim na liniju.

SUDIJA: Ne moraš toliko. Nek to bude tvoje malo grešno zadovoljstvo.

LEANA: Dobro. Neću se ugojiti od jedne moke.

SUDIJA: Naravno da nećeš. Jesmo li se dogovorili?

LEANA: Jesmo.Popiću duplu moku.S čokoladom i šlagom.

SUDIJA: Naravno da hoćeš.

LEANA: Zašto si tako fin prema meni?

SUDIJA: Ja sam i inače fin prema tebi.

LEANA: Da, ali sad si posebno fin.

SUDIJA: Pod stresom si, Leana.

LEANA: Da,jesam. Slabo spavam ovih dana.

SUDIJA: Sve će biti po starom.

LEANA: Možda za tebe.

SUDIJA: U ovome smo zajedno, Leana.Ne zaboravi.

LEANA: Da,jesmo.Bože,tek sam sad shvatila. Bila sam grozna prema tebi.

SUDIJA: To je prošlost.

LEANA: I prema vama. Bila sam tako prosta. Strašno.

SUDIJA: Oni ti to praštaju, jel' tako?

ADVOKAT I TUŽITELJKA: Tako je.

LEANA: Nikome nikad nije bilo toliko stalo.

SUDIJA: Mi smo tim, Leana. Nama je stalo.

Sudija je zagrlji i poljubi u čelo.Leana ga zagrlji.Leana pogleda preko Sudijinog ramena

LEANA: Pauza pola sata. Vidimo se tačno u pet i dvadeset i pet. Zdravo, drugari!

Leana ode

ADVOKAT: Zdravo, drugari!Tatatatira!

TUŽITELJKA: Zašto si pustio tu ludaču?!

Sudija spusti ruku u džep. Vadi mobilni. Pritiska dugmiće

SUDIJA: Slušaj, imamo problem. OPTUŽENI je dobio srčku. Pošalji nekog. I, još nešto. Leana. Dole je, u restoranu. Da. Bojim se da će morati da ode na „vožnju“.

*Sudija spusti telefon u džep i okreće se prema Tužiteljki i Advokatu koji ga gledaju, skamenjeni.
Mrak*

/KRAJ/

